

Sanctus Doctor: Videte quid dicat, non taceat pupilla oculi mei, & aliquando pupilla oculi clamat ad Deum, utique si clamat lingua, clamat non pupilla oculi; sed quomodo clamamus in cordibus nostris, quando cum gemitu

Deum deprecamur, sic & quando lacryme ad Deum funduntur: Taceat lingua, amen pupilla fundens lacrymas ob iniquitatem sibi factam fortius, & validius clamat, quam lingua vociferans.

CAPUT VII.

I. T conveniunt ad eum Pharisei, & quidam de Scribis, venientes ab Hierosolymis. 2. Et cum vidissent quosdam ex discipulis ejus communibus manibus, id est, non lotis manducare panes, vituperaverunt. 3. Pharisei enim, & omnes Judaei, nisi crebro laverint manus, non manducant, tenentes traditionem seniorum. 4. Et a foro, nisi baptizentur, non comedunt, & alia multa sunt quae tradita sunt illis servare, baptismata calicum, & urceorum, & aramentorum & lectorum. 5. Et interrogabant eum Pharisei, & Scribae, quare discipuli tui non ambulant juxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? 6. At ille respondens, dixit eis: Bene propheta- vit Isaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est: Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me. 7. In vanum autem me colunt docentes doctrinas, & praecepta hominum. 8. Relinquentes enim mandatum Dei tenetis traditionem hominum, baptismata urceorum, & calicum, & alia similia his facitis multa. 9. Et dicebat illis: Bene irritum facitis praeceptum Dei, ut traditionem vestram serveris. 10. Moyses enim dixit: Honora patrem tuum, & matrem tuam: & qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. 11. Vos autem dicitis, si dixerit homo Patri, & Matri, Corban, (quod est donum) quodcumque ex me tibi profuerit. 12. Et ultra non dimittitis eum quicquam facere patri suo, aut matri. 13. Rescindentes verbum Dei per traditionem vestram: quam tradidistis, & similia hujusmodi multa facitis. 14. Et advocans iterum turbam dicebat illis, Audite me omnes, & intelligite. 15. Nihil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum coinquinare: sed quae de homine procedunt, illa sunt quae communicant hominem. 16. Si quis habet aures audiendi, audiat. 17. Et cum introisset in domum a turba, interrogabant eum discipuli ejus parabolam. 18. Et ait illis: sic & vos imprudentes estis: non intelligitis, quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum communicare? 19. Quia non intrat in cor ejus, sed in ventrem vadit, & in secessum exiit, purgans omnes escas? Dicebat autem, quoniam quae de homine exeunt, illa communicant hominem. 21. Ab intus enim de corde hominum malae cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia. 22. Furta, avaritia, nequitia, dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stultitia. 23. Omnia haec mala ab intus procedunt, & communicant hominem. 24. Et inde surgens abiit in fines Tyri, & Sydonis, & ingressus domum, neminem voluit scire, & non potuit latere. 25. Mulier enim statim ut audivit de eo, cujus filia habebat Spiritum immundum, intravit, & procidit ad pedes ejus. 26. Erat enim mulier gentilis, Syrophœnissa genere. Et rogabat eum ut daemoneum eiceret de filia ejus. 27. Qui dixit illi, sine prius saturari filios: non est enim bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. 28. At illa respondit, & dixit illi: utique Domine; nam & canes comedunt sub mensa de micis puerorum. 29. Et ait illi: Propter hunc sermonem vade, exiit daemoneum a filia tua. 30. Et cum abiisset domum suam, invenit puellam jacentem supra lectum, & daemoneum exiisse. 31. Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sydonem ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos. 32. Et adducunt ei surdum & mutum: & deprecabantur eum ut imponat illi manus. 33. Et apprehendens eum de turba secusum, misit digitos suos in auriculas ejus, & expuens, tetigit linguam ejus. 34. Et suspiciens in caelum, ingemuit, & ait illi: Ephetha, quod est adaperire. 35. Et statim aperta sunt aures ejus, & solum est vinculum linguae ejus & loquebatur recte. 36. Et praecepit illis ne cui dicerent. Quando autem eis praeceperat, tanto magis plus praedicabant. 37. Et eo amplius admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit & surdos fecit audire, & mutos loqui.

ARGU.

ARGUMENTVM cum Remissionibus.

Primò, Vers. 1. Christus pharisaeorum criminationes, quod a postoli non lotis manibus manducant, in ipsos pharisaeos eorum criminibus objectis retorquet: Quod explicavi tom. 4. cap. 3. & supra Mat. c. 15. q. 1. 2. & 3.

Secundò, Vers. 24. Narrat Evangelista, quod Christus abiit in fines Tyri & Sydonis, &

Tertiò, Vers. 31. Venit ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos, surdo & muto auditum, & loquelam restituit. explicavi tom. 4. cap. 3.

Quae omnia explicavi citatis locis appositis, explicato Textu Marci.

CAPUT VIII.

I. N diebus illis iterum cum turba multa esset, nec haberent, quod manducarent: convocatis discipulis, ait illis. 2. Misereor super turbam. quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent. 3. Et si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longè venerunt. 4. Et responderunt ei discipuli sui. Unde istos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? 5. Et interrogavit eos: quot panes habetis? quidixerunt, septem. 6. Et praecepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens, fregit, & dabat discipulis suis, ut apponerent, & apposuerunt turbæ. 7. Et habebant panes paucos. Et ipsos, benedixit, & jussit apponi. 8. Et manducaverunt, & saturati sunt: & sustulerunt, quod superaverat de fragmentis septem sportas. 9. Erant autem, qui manducaverant, quasi quatuor millia: & dimisit eos. 10. Et statim ascendens navim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanutha. 11. Et exierunt Pharisei, & coeperunt conquirere eum: quærentes ab illo signum de caelo tentantes eum. 12. Et ingemiscens Spiritu, ait: Quid generatio ista signum quaerit? Amen dico vobis si dabitur generationi isti signum. 13. Et dimittens eos, ascendit iterum navim, & abiit transierum. 14. Et obliti sunt panes sumere & nisi unum panem non habebant secum in navi. 15. Et praeceperat eis, dicens: Videte, & cavete a fermento pharisaeorum, & fermento Herodis. 16. Et cogitabant ad alterutrum, dicentes: quia panes non habemus. 17. Quo cognito, ait illis Jesus: Quid cogitatis, quia panes non habetis: nondum cognoscitis nec intelligitis: adhuc caecatum habetis cor vestrum? 18. Oculos habentes, non videtis: & aures habentes non auditis: nec recordamini. 19. Quando quinque panes fregit in quinque millia: quot cophos fragmentorum plenos sustulistis? dicunt ei duodecim. 20. Quando & septem panes in quatuor millia, quod sportas fragmentorum tulistis? & dicunt ei, septem. 21. Et dicebat eis: Quomodo nondum intelligitis? 22. Et veniunt Berthsaida: & adducunt ei caecum, & rogabant eum ut illum tangeret. 23. Et apprehensa manu caeci, eduxit eum extra vicum: Et expuens in oculos ejus imposuit manus suas, & ait illi: Vide. 24. Et aspiciens, ait: Video homines sicut velut arbores, ambulantes. 25. Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus & cepit videre, & restitutus est: ita ut clarè videret omnia. 26. Et misit illum in domum suam, dicens: Vade in domum tuam: etsi in vicum introieris, nemini dixeris. 27. Et egressus est Jesus, & discipuli ejus in Castella Caesariae Philippi: & in via interrogabat discipulos suos, dicens eis: Quem me dicunt esse homines? 28. Qui responderunt illis, dicentes: Joannem Baptistam, alii Eliam, alii verò unum quasi de prophetis. 29. Tunc dicit illis, vos verò, quem me esse dicitis? Respondens Petrus ait ei: Tu es Christus. 30. Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo. 31. Et cepit docere eos, quoniam oportet filium hominis pati multa, &

Sylveira in Evang. Tom. VI.

Cc 2 repro =